

Mravenec

Mravenčí listy

12/2019

Tento měsíc slaví
narozeniny 2. Roman,
6. Miloš a 28. Zdeněk

Svátek slaví 30. David
Blahopřejeme!

Kdo s námi čte časopis Mravenčí listy, dozví se, že významné dny v prosinci jsou nejenom Vánoce. Koho to zajímá, může slavit i tyto významné dny.

1. 12. Světový den AIDS

Světový den AIDS, je den nemoci, která postihuje zejména ekonomicky slabší státy např. Jihoafrická republika. Musíme si připomenout vážnost nemoci kterou trpí v rozvojových zemích mnohdy i malé děti a často na ni umírají. Ovšem nesmíme zapomínat, že AIDS neohrožuje pouze rozvojové země. V tento den se konají akce prevence AIDS a každý si může nechat zdarma udělat testy.

2. 12. Světový den počítačové gramotnosti

Mezinárodní den počítačové gramotnosti má upozornit na nové technologie a skupinu lidí, ke kterým ještě nedorazili. V tento den mnoho institucí – školy, obecní úřady apod. pořádají akce či kurzy, kde se lidé mohou s výpočetní technikou seznámit.

3. 12. Mezinárodní den zdravotně postižených

Mezinárodní den zdravotně postižených vznikl za účelem zvýšení informovanosti pro širokou veřejnost, o problematice, se kterou se postižení lidé denně setkávají. Po celém světě se v tento den konají různé akce na pomoci postiženým. Tento den má v první řadě sloužit k uvědomění si, že postižení žijí mezi námi a mají právo na svůj,

v rámci možností, plnohodnotný život.

5. 12. Mezinárodní den dobrovolníků

OSN tento den vyhlásila roku 1985, slavit se tak mohl až od roku 1986, kdy jsme si poprvé připomněli, jak jsou dobrovolníci důležití v prospěch společnosti. Pro dobrovolníky není důležitý výdělek z práce, a proto když konají svou práci pomáhají tím například chudším a slabším lidem. Případný výtěžek z akcí, které pořádají jdou na dobročinné účely. Práce dobrovolníků je neustálá, ale na veřejnosti je většinou vidět až při větších katastrofách, jako byly například povodně, kdy pomohl dle svých možností snad každý.

9. 12. Mezinárodní den proti korupci

Mezinárodní den proti korupci si připomínáme od roku 2003, kdy byla podepsána Úmluva proti korupci a tím se tento den stal oficiálním významným dnem. Korupce je celosvětový problém, který se vyskytuje v mnoha oborech, politiku nevyjímaje.

10. 12. Mezinárodní den lidských práv

Mezinárodní den lidských práv má připomenout, že jsou stále země, kde nejsou dodržována lidská práva. Někde se stále můžeme setkat s diskriminací, utlačováním, rozlišování mezi ženami a muži a stejně tak i rasy, nesvobodou slova apod.

11. 12. Světový den dětství

Světový den dětství je dalším z mnoha významných dnů, který je věnován právě dětem. Připadl právě na tento den - 11. prosince, neboť v roce 1946 byla založena organizace UNICEF – Dětský fond Organizace spojených národů, který pomáhá ke zlepšení životních podmínek dětí po celém světě.

11. 12. Mezinárodní den hor

Mezinárodní den hor vyhlásila OSN a vznikl z iniciativy organizace pro zemědělství a výživu. Smyslem tohoto dne je podpora trvale udržitelného rozvoje hor a horských oblastí i za cenu omezení turistiky.

18. 12. Mezinárodní den vystěhovalců

Valné shromáždění OSN dalo vzniknout tomuto dni roku 2000. Mezinárodní den vystěhovalců se zaměřuje na podmínky a rovnoprávnost migrantů.

20. 12. Mezinárodní den lidské solidarity

Mezinárodní den lidské solidarity připomíná a apeluje abychom se podle svých možností přidali do boje s celosvětovou chudobou. Organizace spojených národů jej vyhlásila v roce 2005.

Zdroj: Centrum.cz

**Povídky, tvorba a ostatní
očima Mravence**

Zima a svátky.

Foto: Milan Pulec

Oslavy

Jedním z nejkrásnějších svátků v roce jsou samozřejmě Vánoce, Silvestr a Nový rok.

Vánoce jsou křesťanské svátky narození Ježíše Krista. Hlavní svátek (Narození Páně čili Boží hod vánoční) připadá na 25. prosince. Předchází mu doba adventní končící Štědrým dnem jako příprava na vlastní svátek, následuje doba vánoční trvající v římskokatolické církvi do neděle po 6. lednu, před druhým vatikánským koncilem do Hromnic 2. února, v jiných západních církvích do svátku Zjevení Páně (6. ledna). Ve většině pravoslavných církví se datum svátků stanovuje podle juliánského kalendáře, takže datum 25. prosince v současnosti připadá na gregoriánský 7. leden. První zmínky o křesťanském slavení Vánoc pocházejí z 2. století, pevné datum 25. prosince je doloženo ze 4. století z Říma.

K Vánocům se pojí množství lidových zvyků jako koleda, vánoční stromek, jesličky (betlém), vánoční dárky, které podle české tradice nosí Ježíšek, či vánoční cukroví. Ve 20. a 21. století se Vánoce v mnoha zemích chápou především jako svátky pokoje, rodiny a lásky a lidé je slaví v rodinách bez ohledu na náboženskou vyznání. Zvyku dávat dárky hojně využívá obchod a reklama.

Advent

Advent (z lat. *adventus* = příchod) je začátek liturgického roku, období čtyř neděl před vánočními svátky. Je to doba radostného očekávání příchodu Spasitele, duchovní přípravy na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti

24. 12. Štědrý den

Štědrý den, který připadá na 24. prosince, je posledním dnem přípravy na vánoční svátky. Ve středověku se někdy jednalo o poslední den roku, který začínal nejčastěji právě na slavnost Narození Páně 25. prosince. Se Štědrým dnem je spojeno množství předkřesťanských i křesťanských vánočních zvyků a pověr, například štědrovečerní večeře a rozsvěcování vánočního stromečku nebo pověra, že kdo se během dne postí, uvidí večer zlaté prasátko.

Štědrý den je vlastně chybný název. Po staletí byl vždy jen Štědrý večer, jakožto předvečer Narození Páně. A to zřejmě proto, že Židé počítají počátek dne od západu slunce a nikoliv od půlnoci. Proto narození Ježíše, který se narodil do židovského národa a víry, bylo slaveno na počátku dne narození, tedy po západu slunce 24.12.

25. 12. 1. svátek vánoční

1. svátek vánoční neboli Boží hod, který připadá na 25. prosince, by nám měl podle křesťanských tradic připomínat den narození Ježíše Krista. Podle Bible se tak stalo v Betlémě ležícím nedaleko Jeruzaléma, kam putovala dívka Marie se svým snoubencem Josefem kvůli sčítání lidu. Dnes se tento slavnostní den nese v duchu rodinných návštěv a hodování. Také se rozvážejí dárky, které nechal Ježíšek pod stromečkem pro příbuzné a známé.

26. 12. 2. svátek vánoční

2. svátek vánoční je ve znamení svatého Štěpána,

kteřý byl jedním z prvních mučedníků. V České republice je tento svátek nazván 2. svátek vánoční a máme jej spojen se "štěpánskou koledou". No kdo z nás by si nevzpomněl na říkanku – koleda, koleda Štěpáne... Tato tradice se váže do doby, kdy čeledíni a děvečky dostávaly "na odchodnou" zvláštní koláč. Koláč tvořily tři pruhy těsta spletené do kruhu a zdobené ořechy, rozmarýnem a pentlemi.

31. 12. Silvestr

Silvestr (v některých jazycích a dříve také v češtině **Sylvestr**) je mužské křestní jméno latinského původu (latinsky *silva* – les, *silvestris* – lesní, tedy „muž z lesa“). Podle českého a slovenského kalendáře má svátek 31. prosince (protože 31. prosince 335 zemřel papež Silvestr I.), tedy na konci roku, proto na tento den připadají silvestrovské oslavy.

1. 1. Nový rok

Nový rok je svátek začátku nového roku. Podle celosvětově nejrozšířenějšího gregoriánského kalendáře připadá na 1. ledna. V noci z 31. prosince na 1. ledna svět slaví konec roku a začátek nového – Silvestrovské oslavy. Před Novým rokem si jednotlivci, rodiny i firmy posílají blahopřejné novoročenky s hezkým či vtipným obrázkem a s přáním zdraví a štěstí v nadcházejícím roce. Nový rok je v ČR, ale i v dalších zemích světa státní svátek.

Zdroj: Wikipedia

Přejeme vám hezké prožití vánočních svátků.

Karel Čapek

Rekord

Tak on vzal ten kámen – pracky měl jako lopaty, postavil se na hráz a mířil; koukám, techniku neměl žádnou, styl žádný, nepracoval nohama ani trupem, a plums, hodil kámen do vody asi čtrnáct metrů; víte, je to dost, ale – Dobrá, tak já mu ukazuju: Ty trulante, to se musíš postavit takhle, pravým ramenem dozadu, a když hodíš, tak současně přitom musíš vyrazit tím ramenem, rozumíš? Jo, on na to, zkrřivil se jako svatý Jan Nepomucký, a plums, hodil kámen na deset metrů. Víte, to mě dožralo. Ty lumpe, křičím, ty žes trefil toho Pudila? Ty lžeš! Pane vachmajstr, povídá on, pámbu ví, že jsem ho trefil; ať se tam Pudil postaví, však já na něj zas dohodím, na toho psa zlýho. Pane, já jsem teda běžel za tím Pudilem a prosím, pane Pudile, koukejte se, tady jde o světový rekord; prosím vás, pojdte zas nadávat na ten váš běh, on ten cihlář po vás hodí ještě jednou. – A to byste nevěřil, pane soudce: ten Pudil že ne, a že nepůjde ani zanic. Vidíte, tihle lidé nemají žádný vyšší zájem. Tak jdu zas na toho Vaška, toho cihláře. Ty podvodníku, křičím na něj, to není pravda, žes Pudila pobil; ten Pudil říká, že to byl jiný. To je lež, povídá Lysický, to jsem udělal já. Tak ukaž, povídám, dohodíš-li tak daleko! Ten Vašek se jen drbe a směje: Pane vachmajstr, povídá, takhle naprázdno, to já neumím; ale do toho Pudila trefím dycky, na toho mám dožer. Vašku, říkám mu po dobrém, dohodíš-li, pustím tě; když nedohodíš, tak půjdeš sedět pro těžké ublížení na těle, žes toho Pudila zchromil; ty

holomku, za to dostaneš půl roku. Tak to já si odsedím v zimě, řekl ten Vašek; a já jsem ho teda ve jménu zákona zatknul. Teď čeká na chodbě; pane okresní, kdybyste tak z něho dostal, hodil-li opravdu ten kámen, nebo jestli jen renomíruje! Já myslím, že se lekne a odvolá; ale pak mu, lumpovi, nasolit aspoň měsíc pro klamání úřadů nebo pro podvod; přece ve športu se nesmí lhát, na to by měl být pořádný trest, pane. Já vám ho přivedu.” “Tedy vy jste ten Václav Lysický,” řekl okresní soudce pohlížeje přísně na blondovlasého delikventa. “Vy se přiznáváte, že jste v úmyslu ublížit mu hodil tenhle kámen na Františka Pudila a že jste mu přivodil těžké zranění. Je to pravda?” “Prosím, pane soudce,” začal provinilec, “to bylo tak: on ten Pudil tam mlátil nějakého kluka, a já jsem na něj volal přes tu řeku, aby toho nechal, a on mně začal nadávat –” “Hodil jste ten kámen, nebo ne?” spustil soudce. “Prosím hodil,” řekl provinilec zkroušeně; “ale on mně nadával, a tak já jsem popadl ten kámen –” “Hrom do vás,” rozkřikl se soudce. “Proč lžete, člověče? Nevíte, že na to je veliký trest, když chcete obulíkovat úřady? My víme dobře, že jste ten kámen nehodil!” “Hodil prosím,” koktal mladý cihlář, “ale on mně Pudil řekl, abych mu vlezl někam –” Soudce se podíval tázavě na četníka Hejdu, jenž bezradně pokrčil rameny. “Svlékněte se, člověče,” obořil se soudce na zdrceného viníka. “No tak honem, – a katě taky! Bude to?” Nyní stál mladý obr, jak ho pánbůh stvořil, a třásl se; nejspíš se bál, že bude mučen a že to už patří k věci. “Koukejte, Hejdo, na ten deltoides,” pravil soudce Tuček.

“A ten dvojhavý sval, – co tomu říkáte?” “No, ten by ušel,” mnil pan Hejda znalecky. “Ale břišní svaly nejsou dost vypracované. Pane okresní, na vrh koulí je potřeba břišních svalů, víte, jak se otáčí trup. Kdybych vám ukázal své břišní svaly!” “Člověče,” bručel soudce, “vždyť to je břicho, koukejte ty hrboly; hergot, to je hrudník,” řekl píchaje prstem do zlatého chmýří Vaškových prsou. “Ale nohy jsou slabé; tihle venkovani mají vůbec špatné nohy.” “Protože je neohýbají,” pravil pan Hejda kriticky. “Tohle přec nejsou žádné nohy; pane, vrhač musí mít nějaké nohy!” “Obraťte se,” vyjel pan soudce na mladého cihláře. “A co ta záda?” “Tady od ramen to je dobré,” mnil pan Hejda, “ale dole, to není nic, ten chlap nemá v trupu žádný švunk. Já myslím, pane okresní, že to nehodil.” “Tak se oblecte,” utrl se soudce na cihláře. “Poslouchejte, člověče, poslední slovo: hodil jste ten kámen, nebo ne?” “Hodil,” mumlal Václav Lysický s beraní tvrdohlavostí. “Vy osle,” vyhrkl soudce, “hodil-li jste ten kámen, tak to je těžké ublížení na těle a s tím půjdete ke krajskému soudu a dostanete několik měsíců, rozumíte? Nechte už toho naparování a přiznejte se, že jste si to s tím kamenem vymyslel; já vám dám jenom tři dny pro klamání úřadů a můžete jít. Tak co, uhodil jste tím kamenem toho Pudila, nebo ne?” “Uhodil,” pravil Václav Lysický zarytě. “On mně přes tu řeku nadával –” “Odvedte ho,” zařval okresní soudce. “Zatracený švindlér!” Za chvíli vstrčil ještě jednou hlavu do dveří četník Hejda.